

[Nør Christensen]

afvise, at man i fremtiden vil afvise indkaldelse til periodisk syn.

Justitsministeren taler om, at ventetiden forsvinder, fordi man i bilinspektionen får en personaleudvidelse. Vi har jo hørt i debatten, at der er 1,7 millioner biler, og man vil i statens bilinspektion have en udvidelse på, så vidt jeg har forstået, 30 mand. Der skal naturligvis foretages en reduktion i det tal, men de menneskelige evner og den menneskelige ydeevne har jo nogle grænser. Jeg forstår altså ikke, hvordan 30 mand kan udføre et så omfattende kontrolarbejde, selv om man måske kan få én vogn mere igennem i timen hos bilinspektionen.

Jeg følte mig i første omgang lidt ubehagelig til mode, da jeg var enig med hr. Wilhjelm, men jeg savner stadig væk svar på, om man i ministeriet har overvejet at indføre en kilometerbestemt form for undersøgelse af køretøjer. Man kunne forestille sig noget i retning af, at der i vognene skulle ligge en seddel, stempelt hos bilinspektionen, om, at vognen havde gennemgået et syn ved f. eks. 25.000 km eller 50.000 km, eller hvad man kunne forestille sig. Det savner jeg altså svar på, men jeg forstod, at ministeren ikke havde nok taletid.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Fru Annelise Gotfredsen gav udtryk for, at det kunne være rimeligt at bruge dette meget beskedne beløb, der er tale om her, hvis man følte, det var et fornuftigt formål. Jeg mener ikke, der har været sat spørgsmålstegn ved det forhold, at vi i øjeblikket har en lang række forskellige syn, blot tilrettelagt på en mindre hensigtsmæssig måde end det, der foreslås her. Hvis man gør det op i produktionsenheder, hvor man tager højde for den tid, der bruges, så har vi årligt i Danmark 640.000 syn. Det, der foreslås her, er, at vi i 1983 skal have 690.000 produktionsenheder, og når ordningen er kørt endeligt ind, har vi 790.000. Det er såmænd hele forskellen. Selvfølgelig er det en forskel, men det er jo ikke noget nyt og revolutionerende, og det er noget, folk nu – fra 1. juli 1982, tror jeg det er – betaler 200 kr. for. Efter de foreløbige beregninger, vi har, skal man altså betale 130 kr.

Nogle berømmer ligefrem det ejerskifte-syn, vi har – måske ud fra en misforstået op-

fattelse af, hvad det vedrører, det skal jeg vende tilbage til – men der er jo ingen, der taler om at afskaffe det og spare bilejeren for det, der ligger dér, og den ventetid, der kan være på grund af den manglende mulighed for en god tilrettelæggelse.

Jeg synes, det er svært at sætte spørgsmålstegn helt alvorligt ved, at der er nogle klare rationalitetsfordele ved det forslag, der er tale om her, og at genen for bilejerne af samme grund bl. a. er umådelig lille.

Hermed kommer jeg til hr. Knud Linds bemærkninger om det ubehagelige ved, at man så at sige mister en garanti i forbindelse med køb af en vogn. Jeg vil sige, at fordelene ved dette faktisk er, at nu bliver det ikke længere muligt at snyde, rent ud sagt, købere ved at bilde dem ind, at denne vogn er godkendt af staten, den er fin, den er i god stand. Man reklamerer i aviserne med, at det er en nysynet vogn. Der er mange, der er blevet snydt derved. Det er ikke nogen særlig forbrugervenlig ordning, når den kan udnyttes på den måde og er blevet udnyttet således. Det falder altså væk efter det, der er tale om her, for nu bliver det et regelmæssigt syn i stedet for, som ikke har noget med selve handelens indgåelse at gøre og ikke står i forbindelse tidsmæssigt med den. Derfor kan det ikke udnyttes på samme måde.

Der spørges, hvorfor vi har valgt 2 års grænsen. Det er ud fra en formodning om, at de første par år er risikoen for, at bremsesystemet er udslidt, at der er noget i vejen med styretøjet osv., mindre end senere. Fejlene begynder at indtræde, ved man af erfaring, når der er gået 2-3 år. Vi har kapacitet til med denne meget begrænsede udvidelse at gøre det fra det andet år. Det er baggrunden for, at vi vælger det andet år som start. Men der kan meget vel gå både 3 og 4 og 5 år, inden bilen kommer ind første gang, fordi det som sagt kun er én gang hvert tredje år, der er tale om.

Jeg kan desværre ikke på stående fod give hr. Knud Lind en statistik over ændringen i færdselsulykkestallet baseret på en ændret synsrytme for lastbiler, men det skal jeg prøve, om jeg kan skaffe, når vi kommer til udvalgsbehandlingen.

Omstillersynet, som det kaldes, var hr. Knud Lind og en anden ordfører også inden på. Det, der er tale om, er altså, at hvor man nu i meget stort omfang forlanger, at bileje-